

ANN LOUWAGIE-DECROCK

PLAATS: POPERINGE (BELGIË)

BEROEP: GEMENGD AGRARISCH BEDRIJF MET MELKKOEIEN EN FOKVARKENS.

SCHAPEN: 35 OUIEN EN 7 RAMMEN VAN 10 VERSCHILLENDE RASSEN

Walliser Schwarznasen, Castlemilk Moorits en Ardense Voskopen. Op dit bedrijf loopt een een mooie mengeling van schapenrassen.

'Ik kan me er creatief enorm in uitleven'

Wol stelt economisch gezien niet veel voor, maar is voor sommigen goud waard. Zoals voor Ann Louwagie-Decrock uit het Belgische Poperinge. Wol is haar passie. Ze maakt er kleurrijke en unieke creaties van en houdt ervoor een bonte verzameling schapen.

Groene sloffen van vilt, een chic vilten hoed, een blauw vilten tasje. De kast in de schuur van Ann Louwagie-Decrock ligt vol met kleurrijke vilten creaties. Aan de muur hangt een donkerkleurige poncho, ook van vilt. "Die is mooi geworden, maar niet praktisch", zegt ze lachend. "Als je je armen omhoog doet, zit die raar. Vilt is nu eenmaal wat stijf." Ze haalt een stapel

opgevouwen sjaals uit de kast. Voorzichtig pakt ze een knalroze ertussenuit. "Kijk, deze is van zijde en wol gemaakt, de combinatie geeft een fronseffect." Over de roze zijde loopt een strook roze wol. Waar de wol zit, is de stof gekrompen. "Zijde krimpt niet als je die behandelt met water, wol wel. Zo zie je, je kunt van wol prachtig mooie dingen maken. Deze stukken zijn allemaal uniek."

Ann is sinds 2004 actief bezig met wol. Ze geeft regelmatig workshops en leert basisschoolleerlingen hoe ze moeten vilten. Schilderijtjes, een vogelnestje of een vilten bloem is het kleurrijke resultaat. Aan de lange tafels in de schuur kunnen de kinderen zich uitleven op de verschillende soorten en kleuren wol. Die wol komt onder andere van haar eigen schapen. Op een tafel langs de wand ligt een

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: HENK RISWICK

'Van wol kun je prachtige dingen maken'

Voor dit kleed heeft Ann gedroogde bladeren ingevilt.

Ann geeft vaak workshops vilten aan kinderen.

Deze Castlemilk Moorit is een van Anns favorieten. De wol wordt door zonlicht steeds lichterbruin.

bonte wolverzameling. Van de lange krullen van de Leicester Longwool tot aan fijne Merinowol. "We hebben schapen om de wei netjes af te laten grazen", vertelt ze. "Melkkoeien doen dat niet. Maar ik wilde wel schapen met goede wol, omdat ik een creatieve studie met kleding had gedaan."

De familie Louwagie heeft een indrukwekkend gevarieerd koppel schapen. Er lopen tien rassen, waaronder Portland, Walliser Schwarznase, Romanov en Ardense Voskop. "De Castlemilk Moorit vind ik het mooiste ras, het is een statig schaap. De lammetjes zijn bruin, maar de moeders beige. Dat komt door de zon. Je ziet dat ook terug in de wol. Als je de wol in de zon legt, wordt de kleur steeds lichter." Momenteel hebben ze 35 ooien en zeven rammen. Ann: "Niet alle rassen hebben we specifiek voor de wol. Ik wil namelijk onze bezoekers ook graag laten zien dat er verschillende schapenrassen zijn. De Devon and Cornwall Longwool heeft dikke wol met een harde vezel. Daar kan

ik geen mooie trui van maken, maar dit ras wil ik er wel graag bij hebben. Deze schapen laten zich zo oppakken."

GEEN HOBBY

De schapen en de wol zijn zeker geen hobby op het bedrijf. "Landbouwers willen altijd geld verdienen", stelt Ann. "Het zou niet gezond zijn als we de ene tak opvangen met de opbrengsten uit de andere tak. Voor de workshops en de bezoeken wordt betaald. Op zich leveren ze wel wat op, maar dan reken ik mijn uren niet." Om de kosten te drukken koopt ze sinds kort wolvlies en lontwol bij de groothandel. "Zelf vliesmatjes maken voor dertig tot veertig kinderen kost te veel tijd. Daarnaast heeft de groothandel meer soorten geverfde wol."

Ook de wolverkoop is een kleine verdienste. Elk seizoen verkoopt ze zo'n vijftien vachten. "Gemiddeld krijg ik tien tot vijftien euro per vacht. Ik ben tevreden als ik de scheerder terug kan betalen", lacht ze.

Om de schapen rendabeler te maken, is de familie vorig jaar gestart met de verkoop van vleespakketten. "Dat past goed in het plaatje. Omdat we zeldzame rassen hebben, komen we moeilijk aan rammen. Ze zijn al gauw verwant. We zetten dus regelmatig Texelaarrammen in, wat een beter vleeslam oplevert. De gekruiste versie van de Lleyne heeft bijvoorbeeld veel vlees aanzet dan de zuivere versie." De vleespakketten zijn erg gewild. "Vorig jaar hadden we meer vraag dan aanbod. Mensen vinden het prettig om te weten dat het schaap hier rondgelopen heeft. Daar zit dus potentie in, maar we willen de kudde niet uitdunnen als er veel vraag naar vlees is. De wol staat voorop. Ik kan me er creatief enorm in uitleven." <<

Op zondag 26 juni heeft de familie Louwagie een opendeurdag in het kader van de culturele boerderijdag Ferme Festival. Meer informatie op www.fermefestival.org en www.denoverdraght.be.